

Creșterea spirituală (4)

A deveni desăvârșit spiritual

Willem Johannes Ouweneel

© Bode, Online începând de la: 26.09.2018, Actualizat: 26.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Timotei 3.17; 2 Corinteni 13.11; Efeseni 4.12; Evrei 13.20; 1 Petru 5.10

Ce înseamnă „desăvârșit”

În Noul Testament este un cuvânt grecesc, care uneori este tradus cu „desăvârșit” sau „îndeplinit” și în acest sens deseori are înțelesul de „matur”. Este vorba de verbul *katartizo*, care înseamnă „a aduce în ordine, a aranja, a pregăti”. Este derivat de la cuvântul *artios*, care în 2 Timotei 3.17 este tradus cu „desăvârșit”: »... pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul pregătit pentru orice lucrare bună«, la care însă cuvântul „pregătit” este derivat de la un cuvânt înrudit: *exartizo*. Sunt diferite texte în care se întâlnesc forme de la *katartizo*, care sunt traduse cu „a face desăvârșit” sau „desăvârșit/îndeplinit”, în care este inclus gândul la maturitatea spirituală. Pentru a fi complet numim textele cele mai importante.

În Luca 6.40 Domnul Isus spune: »Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul său.« - „desăvârșit” înseamnă aici: „adus în ordine”, „echipat suficient”. Aceasta este o stare, care este rezultatul creșterii spirituale. Ucenicul, care este matur spiritual, este un chip concret al învățătorului său.

Ceva asemănător găsim în evanghelia după Matei 10.25: »Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui și robului să fie ca domnul lui.« Deci și aici țelul final al maturizării spirituale este să devii asemenea cu modelul lui Hristos.

În 2 Corinteni 13.11 apostolul Pavel țintește spre ceva asemănător: »Încolo, fraților, fiți sănătoși, desăvârșiți-vă, încurajați-vă, fiți cu un gând, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.« Și aici este gândul cu privire la un credincios care stă foarte „corect”, a cărui stare spirituală este „în ordine”, așa cum a intenționat-o Dumnezeu. Și aici ea se exprimă în lucruri foarte practice: radierea de bucurie și mângâiere (încurajare), păstrarea unității, să menții pacea cu alții. Semne caracteristice tipice maturității spirituale! Și aceasta în lumina ultimului verset din 2 Corinteni: »Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și părtășia Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!« (2 Corinteni 13.13).

O altă afirmație a apostolului Pavel am discutat-o deja detaliat, și anume aceea din Efeseni 4. Am citat din acest loc deja versetul 12, unde avem țelul darurilor, pe care Hristos le-a dat Adunării Sale: »pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos«. Acest cuvânt »desăvârșire« este înrudit cu *katartismos*. Pavel vrea deci să spună aici, că darurile sunt orientate spre a aduce pe sfinți în ordine, să-i organizeze, să-i aducă acolo unde ei trebuie să fie, să-i „manevreze” în spre starea corectă. Cuvintele cheie pentru aceasta sunt »zidire« (Efeseni 4.12), »ajunge la« (Efeseni 4.13), »să creștem« (Efeseni 4.15). Această secțiune arată cel mai clar, că *katartizo*, „a desăvârși” are același țel ca și *teleios*, „desăvârșit”, „crescut”.

Și epistola către Evrei 13.20,21 ne dă o atenționare asemănătoare: »Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-l este plăcut, prin Isus Hristos.« Și la Petru găsim același gând de bază: »Dumnezeul

oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintit!» (1 Petru 5.10). Mereu este vorba de „a aduce în starea corectă”, ceea ce este semnul caracteristic al maturității.

Rezumat

Ici și acolo acest articol a devenit destul de „tehnic”. Dar dacă vrem să redăm corect învățătura Scripturii, nu totdeauna se poate evita aceasta. Dacă cineva are sentimentul să fi pierdut privirea pădurii din cauza arborilor, următorul rezumat va putea probabil să fie de folos lui sau ei.

Am văzut, că la creșterea spirituală este vorba să devenim permanent tot mai asemenea lui Hristos, să arătăm tot mai mult însușirile Sale în această lume. Aceasta nu are loc de la sine; pentru aceasta este nevoie de un proces de dezvoltare, care iarăși la rândul lui pornește de la Hristos. Dar noi înșine trebuie să vrem aceasta! Pentru unii este evident atractiv să rămână numai un bebi. Aceștia sunt creștinii care nu au nici o dorință să preia propria responsabilitate; care totdeauna ne povestesc, că „noi trebuie să-i luăm așa cum sunt”; care totdeauna se agață de ABC-ul credinței, și așa mai departe. Hristos pricinuieste în noi creșterea; dar cine nu vrea să crească, acela rămâne totdeauna un bebi. Un astfel de credincios va ajunge cu certitudine în cer; odată devenit copil al lui Dumnezeu rămâi pentru totdeauna un copil al lui Dumnezeu. Dar ei vor trebui să aibă parte de faptul că Dumnezeu le va prezenta înaintea scaunului Său de judecată (Romani 14.10; 2 Corinteni 5.10) „etapele construirii”, „planul de construcție”, pe care El l-a întocmit pentru viața lor. Acest plan nu este altul decât chipul Fiului Său, pentru care El i-a ales înainte de întemeierea lumii. Pe parcursul întregii lor vieți de creștini aici pe pământ Dumnezeu le-a stat la dispoziție cu toate sursele Sale de ajutor, ca să realizeze acest plan în viața lor. Apoi este deosebit de trist, dacă un credincios nu s-a conformat acestui plan! Aceasta este o pagubă nu numai prin faptul că el nu va primi nici o răsplată, ci înainte de toate este deosebit de trist, căci aceasta înseamnă că în viața acestui credincios Dumnezeu nu a primit onoarea care I se cuvine. Un creștin matur nu este un creștin care nu mai păcătuiește. Și credincioșii maturi au încă în ei înșiși carnea păcătoasă, și dacă ei nu sunt vigilenți cad iarăși în faptele cărnii. Dar aceasta nu mai este tonul predominant al vieții lor. Nu păcatul constituie semnul caracteristic esențial al vieții lor, ci chipul lui Hristos.

Semnele caracteristice ale unui creștin matur

Vrem să rezumăm cele spuse în șapte însușiri ale unui creștin matur:

1. **Umplut cu Hristos.** Credincioșii maturi sunt plini de Domnul Isus și nu de ei înșiși și darurile lor. Ei nu se laudă cu ei înșiși sau cu aptitudinile lor, ci cu gloria lui Hristos.
2. **Nu este influențabil** de ceea ce este în afara lui Hristos. Creștinii maturi realmente nu sunt deschiși pentru învățăturile false fundamentale. Ei se pot pierde desigur în tot felul de particularități; căci altfel creștinii maturi nu ar avea păreri/înțelegeri așa de diferite în puncte secundare. Dar ei pot deosebi foarte bine glasul Păstorului cel bun (Ioan 10.3-5,16,27), deoarece ei l-au cunoscut mai bine. Creștinul matur este stabil și nu se

mai lasă antrenat de curente greșite.

3. **O capacitate de diferențiere bună.** Creștinii maturi au »experiență în cuvântul dreptății«; ei, »prin obișnuință, au simțurile deprinse să deosebească binele și răul« (Evrei 5.12,13). Ei cunosc calea poruncilor lui Dumnezeu, adevăratul drum al ascultării, drumul vocii lui Dumnezeu.
4. **Nu este legalist.** Creștinii maturi trăiesc într-adevăr sever și conștiincioși cu ei înșiși, dar ei nu sunt legalisti. Nu poruncile sunt pentru ei lucrul cel mai important – ca să nu mai vorbim de porunci pornite de la ei înșiși -, ci Cel ce poruncește. Ei Îl iubesc așa de mult, că dorința Lui este poruncă pentru ei; dar niciodată nu impun altora părerea lor despre dorințele Domnului.
5. **O bună cunoaștere a Domnului.** Creștinii maturi cunosc bunătatea și scumpătatea lui Hristos (1 Petru 2.3-7) și spre aceasta își îndreaptă energiile lor cele mai de preț. Ei au văzut așa de multe din gloria Sa, că El înseamnă totul pentru ei, chiar și în viața lor practică.
6. **Nu mai sunt sensibili față de carne (fire).** Creștinii maturi pot într-adevăr încă să mai cadă în faptele cărnii, dar aceasta este excepție. Cine iubește cu înflăcărare pe Hristos, de fapt nu mai poate fi invidios pe un credincios de seama lui; el se îndepărtează de duhul de ceartă și de partidă; el poate privi o femeie frumoasă și poate admira frumusețea ei, fără s-o poftască; el nu se mai lasă stăpânit de nici o avere pământească – ca să nu mai vorbim de lucrurile lumești. Acestea sunt însușiri ale omului din cer: un astfel de credincios este prietenos, blând, răbdător și caută lucrurile care sunt sus.
7. **Are o gândire înnoită.** Creștinii maturi au dezvoltat un model de gândire absolut nou, care se deosebește esențial de felul de gândire al lumii (Romani 12.2). Nu contează despre ce teme tocmai se vorbește; ei nu vorbesc despre ele așa cum vorbesc vecinii și colegii lor despre ele, ci cu totul altfel: din punctul de vedere al lui Hristos (Efeseni 4.20): »Dar voi nu L-ați cunoscut astfel pe Hristos«.

Doresc cu plăcere să rezum acestea cu cuvintele din epistola lui Iacov 3.13-18: »Cine dintre voi este înțelept și înțelegător? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii. Dar dacă aveți în inimile voastre gelozie amară și ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, sufletească, demonică. Căci acolo unde este invidie și ceartă, este dezordine și orice lucru rău. Dar înțelepciunea de sus este mai întâi curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică. Și roada dreptății este semănată în pace pentru cei care fac pace.«

Ce spui tu deci la sfârșitul acestui articol? Vei pune descurajat articolul deoparte, deoarece gândești: niciodată nu voi realiza aceasta? Tu ai dreptate: din tine însuși niciodată nu vei obține aceasta. Numai Hristos Însuși poate da naștere prin Duhul Sfânt la această creștere.

Dar la aceasta mai aparțin două remarci. Mai întâi tu trebuie să ții minte, că Domnul nici nu vrea altceva în viața ta! El stă la dispoziție cu toate sursele Sale de ajutor și de hrană, ca dintr-un bebi să facă un om matur. În al doilea rând să ții minte, că și tu însuși trebuie să vrei. Noi trebuie să *vrem* să creștem. Să nu spui acum, că tu din tine însuși nu poți să vrei! În epistola către Filipeni capitolul 2 versetul 12 și următoarele se spune, tradus liber, că Dumnezeu dăruiește voința și energia ca să poată lucra la propria ta mântuire. De aceea nu te ascunde sub acest pretext, ci la sfârșitul acestui articol spune simplu Fiului lui Dumnezeu: „Doresc cu plăcere să cresc, Doamne Isuse, ajută-mă în slăbiciunea mea! Dăruiește-mi voința și energia, ca să cresc, căci doresc cu plăcere să devin tot mai mult asemenea Ție.”

Tradus de la: [Geistliches Wachstum \(4\)](#)

Tradus din *Bode van het heil in Christus*, Vaassen, NL, Ediția 140, Nr. 10, Octombrie 1997, pag. 196–199

Traducere: Ion Simionescu